

Juhlailtana

Sävellys: Esko Vanhala

Sanat: Esko Vanhala

Juhlailtana

Hämärä taakse jo akkunan saa,
lepohon yön pientyyntyvi maa.
Häilyvät varjot on kadonneet pois.
Mi hiljaisuus, mi avaruus.
Syttyvi siellä taas tähtönen uus.

Loimotus liekkien lämpöään luo.
ilta tää muistoja kaukaa niin tuo.
Aivan kuin Joulu taas lapsuuden ois.
Mi ihminen voima on sen
valtaa kun mielen ja myös sydämen.

Tanssivan tulien taivaalla nään
liepehin liekkuin yht´ yhtenään.
Joulua Pohjoisen näin julistaa!
Mi iäisyys, äärettömyys,
ei suuri niin ihmisen ees´ ikävyys!

Pirttini pienoisen yö piirittää,
hiillos vain hiipuva takkahan jää.
Taivas jo kohtua maa koskettaa.
Mi rauha on, maan alhohon
virta sen juoksevi loppumaton.

JUHLAILTANA

san. Esko Vanhala

säv: Esko Vanhala
sov: Tapio Nordgren

Andante

mp 1. Hä- mä- rä taakse jo ak- ku- nah saa, le- po- hon
2. Loi- mo- tus liek- ki- en läm- pö- ään luo, p il- ta tää

yön pi- an tyyn- ty- vi maa. mf Häi- ly- vät var- jot on
muis- to- ja niin kau- kaa tuo. Ai- van kuin Jou- lu taas

ka- don- neet pois. p Mi hil- jai- suus, mp mi a- va-
lap- suu- den ois. Mi ih- mei- nen, voi- ma on

ruus. mf Syt- ty- vi siel- lä taas täh- tö- nen uus.
sen, (kun val- taa) mie- len ja myös sy- dä- men.